REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banî pentru o publicare. — Publicărî mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA" iese în fiăcare dî.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunî 12 cor., pe trei lunî 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorî.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunî 10 cor., pe trei lunî 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunî 12 c., pe trei lunî 6 corónе. — Un esemplar 10 banî. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 108. — Brașov, Joi 16 (29) Maiŭ — 1902.

Ce pretind Austriacii?

(Negocierile asupra pactului austro-ungar.)

(a) După o pausă destul de îndelungată, în care timp numai cei doi miniștri-președințî Koerber și Szell confereau asupra liniamentelor generale ale pactului economic, în sfîrșit pare că s'a făcut totușî o apropiere între cabinetul austriac și ungar.

Acésta credem, că se póte deduce din faptul, că la conferența comună, ce s'a ținut săptămâna trecută în Budapesta, n'au participat numai cei doi miniștri-președințî, ci și miniștrii de resort și anume cei de finanțe, de comerciŭ și de agricultură.

Tratativele, din săptămâna trecută, întrerupte din causa, că ministrul-președinte austriac a trebuit să se întórcă la Viena, și reluate Lunî, în 26 Maiŭ, se vor fi încheiat, după prevederile nóstre în momentul când scriem aceste rândurî.

Care este esența pretensiunilor dintr'o parte și din alta?

Ētă o cestiune, care merită a fi luminată, căcî ea interesézā pe toțî cetățenii, carî fiind consumențî, natural, că nu le póte fi indiferent, decă cutare séu cutare articol industrial se va vinde mai scump séu mai ieftin, adecă după cum vor reuși domnii dela guvern a-se convinge unii pe alții, ca să facă concesiunî într'o privință séu alta.

In tratativele, despre care e vorba între cele două cabinete, nu se discută numai basele fundamentale vecînic litigióse ale pactului vamal și comercial, nicî numai tariful vamal autonom, ci și o serie de alte cestiunî relative la imposite.

Se scie, că Austria doresce să introducă o moderată urcare a vămei pe articolele industriale, pentru a avé o pavăză pentru timpul, când se va discuta convențiunea cu Germania. Pe de altă parte Austria doresce, ca productele brute, pentru carî până acuma nu se plătia vamă, cum e lâna, bumbacul, cânepa inul, să nu fie supuse nicî de acuma înainte la vamă.

Ungaria la rândul săŭ nu vré să admită cererea Austriei relativă la urcarea vămei pe articolele industriale, ér de altă parte stăruie pentru introducerea vămei pe numitele articole brute și mai ales pe lână, prin care ea crede, că se va ridica în mod considerabil prăsirea oilor în Ungaria.

Inzadar se obiectézā din partea austriacă, că pentru anumite industrii, lâna ungară nu póte înlocui pe cea din Australia și America-de-sud. Așa este și cu cânepa și inul, care pentru vastele stabilimente de industrie textilă din Austria, se importézā în cea mai mare parte din Rusia. Decă acum s'ar pune vamă pe aceste articole brute, este evident, că industria austriacă ar suferi o lovitură mortală, fabricile din Brünn și Reichenberg s'ar închide, sute de mii de lucrătorî ar ajunge pe drumurî, ceea-ce — dic Austriacii — ar fi tot în paguba Ungariei, find-că sărăcind provinciile austriace, consumenții s'ar împuțina ér Ungaria și-ar pierde piețele atât de avantagióse, ce le are în acele țerî pentru esportarea cerealelor și vitelor sale.

Se póte însă, ca din partea ungurâscă să se admită cererile austriace relative la urcarea vămei pe articolele industriale, în schimbul unei urcărî a tarifului vamal pentru productele agrare, ceea-ce este o dorință a guvernului ungar. In acest cas apoi din partea ungurescă ar renunța la vama pe productele brute: lână, cânepă etc.

Din partea Austriei se mai pune condițiunea, ca Ungaria să revóce favorurile secrete tarifale, ce le-a acordat unor branșe industriale, nu pentru-că acésta ar jigni întrucâtva industria austriacă, ci pentru-că sunt în contradicție cu dispozițiile convențiunei căilor ferate din Europa centrală, căreia aparține și Ungaria și s'ar puté întâmpla, ca alte state să introducă și ele măsurî de retorsiune.

In privința duratei pactului vamal și comercial, din partea Austriei nu se cere nicî o schimbare. Koerber e de părere să rămână tot pe dece anî.

Mai sunt și alte cestiunî, din carî amintim cestiunea veterinară, care constă în aceea, că agrarii austriacî cer esaminarea vitelor importate din Ungaria de către veterinarî austriacî.

Din tóte acestea reiese, că cestiunea pactului este destul de complicată, de unde se și esplică durata îndelungată a tratativelor. Și mai resultă încă un lucru: Anume, că în tótă cestiunea pactului, Austria este aceea, care pune mai multe condițiunî și că Ungaria este aceea, care nu cedézā.

Situația parlamentară austriacă. „Reichsrath"-ul austriac a sfîrșit desbaterea budgetului. De-odată cu acésta a espirat și armistițiul, ce l'au fost încheiat tinerii Cehî cu ministru-președinte Koerber. Foile cehice presentă deja lui Koerber contul, ce trebue să-l plătéscă, decă vré să încheie pactul cu Ungaria. Tinerii cehî contézā la unirea vechei drepte parlamentare, ceea-ce abia decă se va puté realisa, cât timp delicata cestiune a naționalităților nu va fi resolvată. O resolvare a acestei cestiunî însă e greu de așteptat tocmai acum, când șefiii partidelor germane duc o campanie înverșunată unii contra altora, compromițênd astfel vada și autoritatea partidelor proprii. Unele din diarele cehice discută deja interesele lor naționale, cerênd dela guvern garantarea lor. La cas contrar, ele amenință cu o *acțiune obstrucționistă din cele mai estreme.* C'un cuvênt Cehii sunt decișî de a face în parlament *obstrucțiune contra pactului.*

„Panslavii din Ungaria de-Nord". Este un *„usus loquendi"* permanent la șoviniștii noștri de-a timbra de „panslavism" ori-ce luptă legală din partea Slovacilor îndreptată spre asigurarea drepturilor naționale în patria lor străbună, tot așa precum este timbrată de *„dacoromanism"* lupta legală a Românilor și de *„pangermanism"* lupta tot așa de legală a Sașilor și Svabilor din Ungaria. Cu acestea fiind deja deprinșî ca Țiganul cu scânteile, putem trece la ordinea dilei. Cea mai nouă crimă a „panslaviștilor" din Ungaria-de-Nord este—după „E-s" — că ei (adecă Slovacii) se adună mereu la băile „Stubnia", unde țin dese conferențe. Au hotărît în timpul din urmă, să înființeze o nouă tipografie panslavistă în Tirnavia (Nagy-Szombat). Cu mișcările „panslaviste" se ocupă și vice-șpanul comitatului Neutra în raportul săŭ de primăvară, dicênd: *„Autoritățile nóstre cu tóte sforțările lor patriotice, față cu cuceririle propagandei panslaviste — nu pot oferi ideii de stat maghiar un sprijin eficace".* In congregația comitatului Lipto, ținută alaltăerî — spune „E-s" — s'a respins cu 90 voturî contra 24 propunerea făcută în sensul, ca fie-cine să pótă vorbi în congregație slovăcesce și s'a primit o altă propunere, care admite să vorbéscă slovăcesce numai pe aceia, carî nu sciu unguresce. Conform acestei decisiunî, fișpanul Szmrecsanyi a luat cuvêntul dela preotul „panslav" Chabrda, care cu tóte că sciea ungurosce, *n'a vrut să vorbéscă, decât slovăcesce.* — O, idee de stat! Câțî apărătorî îțî mai trebuesc, până te vei vedé realisată (!)...

Italia și România. Tóte diarele italiene din Roma au publicat telegrame lungî din Bucurescî despre serbarea națională a României.

Ministrul *Baccelli* a telegrafat urărî primului ministru român Sturdza.

Diarele au publicat cu bucurie respunsul, ce l'a dat d-l Sturdza și care este următorul:

„Românii sunt conscienți de ilustra lor origină și de frățescile legăturî, carî îi unesc cu Italia.

„Insuflețițî de aceste sentimente și de admirațiunea, ce inspiră nobila și cavalerescа vóstră dinastie, rog pe Escelența Vóstră să priméscă cele mai calde urărî pentru gloria și prosperitatea Italiei".

Alegerile din Belgia. In diua de 25 Maiŭ s'au făcut alegerile în Belgia pentru jumătate din scaunele din cameră și pentru senat. Din resultatul alegerilor vedem, că guvernul va avé majoritate de 22 voturî. După datele de până acuma, în cameră vor fi 94 catolicî guvernamentalî, 2 creștinî-democrațî, 35 liberalî, 34 socialiștî, unul înafară de partide, total 72 opozițională. Infrângerea socialiștilor și a liberalilor este trecută de către organele jidovescî-liberale sub silențiu. Abia se publică despre resultatul alegerilor câte o telegramă de câte-va rândurî.

Pacea anglo-bură. Din *Londra* se telegrafézā următórele cu data de 26 Maiŭ: Guvernul n'a primit încă respuns la hotărîrea, ce a luat'o în consiliul ministerial de Vinerî. Aicî se crede, că delegațiî burî s'au reîntors la Pretoria, despre acésta însă n'a sosit nicî un fel de scire oficiósă. Sâmbătă se adunase pe stradele principale ale Pretoriei o mare mulțime de lume, așteptând proclamarea păcii. Din telegrama, ce a trimis'o ministrul-președinte *Sedzon* al Zeelandei-noue, care se află actualmente în Africa-de-Sud, și care spune, că nu mai e necesar să se trimită trupe noue, aicî se conchide, că pacea va fi cât mai curênd proclamată. — *„Times"* dice, că notificarea acésta pare a fi de mare însemnătate, căcî Sedzon crede, că pacea se va face pe basa condițiilor puse de Anglia. Pressa doresce unanim încheierea păcii. Insușî regele doresce, ca pacea să se facă odată și dorința acésta șî-a esprimat'o cu multă hotărîre în fața miniștrilor.

„N. Fr. Pr." publică o lungă corespondență originală din Londra, al căruî scurt conținut este, că în cercurile englezescî nu vor se scie nimica de independența Burilor, chiar de ar fi nevoițî Englesii să-șî verse sângele până la ultima picătură. Banî și avantaje materiale, dice corespondentul, le dă Anglia Burilor câte le trebue, independență însă nu.

Cuvêntarea Regelui Carol

la distribuirea nouălor drapele.

Ētă textul cuvêntării, ce a rostit'o Regele Carol după terminarea solemnității distribuirei celor 48 drapele noue, avênd în jurul său pe veteranii, carî au făcut campania neatêrnării:

„Serbăm a două-decî și cincea aniversare a neatêrnării României, consfințită de armată prin isbândî strălucite.

„Cu stégurî desfășurate în frunte, vitejii voștri tovarășî au intrat cu hotărîre în luptă și au cules laurî neperitorî, din carî Regatul a răsărit.

„Un sfert de veac aceste stégurî au fâlfâit în rêndurile vóstre, arătând drumul biruinței și ca simbol al credinței, jurat de ostașî Patriei și Regelui.

„Sfășiate de glónțe, ploi, furtunî și stropite cu sângele eroilor noștri, vechile stégurî șî-au împlinit datoria lor; ele vor fi depuse în sala Tronului alăturea cu Coróna de Oțel, spre a-le păstra generațiunilor viitóre, ca semne vědite ale faptelor resboinice, carî au întemeiat Statul român.

„Am încredințat regimentelor și bataliónelor, carî au luptat pe câmpiile Bulgariei, stégurî noue, bine-cuvêntate de biserică și împodobite de „Stéua României", „Virtutea Militară", „Crucea Dunărei", ca falnică resplată a vitejiei armatei și ca vecînică amintire a timpurilor glorióse.

„Stégul este pentru ostaș cel mai sfânt odor, dinaintea căruia trebue să ne închinăm cu dragoste și venerație, cea mai înaltă espresiune a cinstei și a renumelui; în césurî de primejdie, însă, el va fi călĕuzul nostru, conducêndu-ne dela luptă la isbândă.

„Ferbintele Mele urărî însoțesc aceste stégurî, fiind-că cu dênsele v'am încredințat onorul Patriei, pentru care toțî trebue să fim gata a jertfi viéța nóstră.

„Să trăéscă scumpa Mea armată!"

Vocî despre România.

Oficiosul *„Fremdenblatt"*, din Viena vorbind de jubileul de 25 de anî al independenței României, relevă, că Regele Carol este creatorul armatei române, așa cum ea a fost organisată și a luat parte în resboiul din 1877. Succesele repurtate atunci de armata română au contribuit la ridicarea României la rangul de Regat, ast-fel că

de fapt, armata română póte fi privită ca creatórea stărei actuale de lucrurĭ din România. Regele Carol, care a început acéstă organisare și într'un mod atât de strălucit, a armatei, a continuat'o fără preget până astădĭ.

România dispune astădĭ de-o armată de 4 corpurĭ și de-o divisiune, adecă de 5 orĭ mai mare de cum era în anul 1877. De asemenea, ea dispune de-o artilerie de 400 tunurĭ, din cele mai moderne. Sporirea efectivelor armatei merge de alt-fel mână în mână cu ridicarea spiritului militar. Corpul ofițeresc român este astădĭ unul *din cele mai bune* din Europa.

In acelaşĭ timp diarul vienes relevând spiritul modern în care este conceput ordinul de di adresat de către Regele Carol, armatei, cu ocasiunea acestui jubileu, face sĕ reiasă manifestațiile de profundă recunoscință şi venerațiune, pe care armata a arătat-o cu acéstă ocasiune Regelui Carol.

*

„N. Fr. Presse“ vorbind de ordinul de di dat de regele Carol la 10 Maiŭ scrie, că regele României e nu numai gloriosul biruitor dela Plevna, ci şi o *autoritate de primul rang în cestiunĭ militare*, şi România îi datoréză lui, că posedă *o armată, care în privința disciplinei şi a tacticei se póte compara cu orĭ-ce mare armată europénă.* Ordinul de di al regelui Carol onoréză armata română şi-i arată nouĕ direcțiunĭ, pentru-ca sĕ ajungă la înălțimea modernităţii. Instrucţiunile regelui Carol dovedesc, că el a apreciat şi studiat ca nimenĭ altul rĕsboiul din Africa-de-Sud. *Sfaturile regelui Carol* în privința disciplinei şi a tratamentului soldaților, *ar trebui sĕ fie înscrise cu litere de aur în regulamentele tuturor armatelor.* Sunt sfaturĭ umanitare în cel mai înalt grad, carĭ ar trebui sĕ fie ascultate în tótă lumea.

Serbarea dela teatrul din Bucurescĭ.

Sâmbătă séra s'a dat la Teatrul Național o representație de sĕrbătóre cu piesa *„Peneş Curcanul“* a d-lor T. Duțu-Duțescu şi V. Leonescu. Au asistat la representație Altețele Lor Regale Principele şi Principesa moştenitorĭ, către carĭ, după actul al doilea, artistul I. Petrescu a rostit o frumósă şi românéscă cuvêntare alcătuită de d-l. T. Duțescu-Duțu, unul din autorii piesei *„Peneş Curcanul“*.

Sala, literalmente plină, cu mare parte de public din provincie, a aplaudat cu mult entusiasm piesa, ca şi discursul, isbucnind în ovațiunĭ cum rar s'a vĕdut la Teatrul Național, mai ales la acele pasagii în carĭ se cuprindeau omagiĭ la adresa Regelui, Reginei, Dinastici.

Étă partea finală a frumósei cuvêntărĭ:

Măriile Vóstre,

Precum dicea Măria Sa Vodă Carol acum douĕ-decĭ şi cincĭ de anĭ în Sfatul țĕrii, a fost rînduială cerescă în alegerea Măriei Sale ca Voevod al némului românesc.

Ursit a fost sĕ se nască la isvorul Dunării; şi când i-a venit vremea de domnie, aidoma ca Fĕt-frumos din basme, s'a coborît de-alungul apei la vale, către sóre rĕsare, şi şi-a statorit scaun domnesc la gurile rîului ce-l scăldase la obârşia lui.

A venit în mândra țĕră
Unde cum dă 'n primă-vară,
De cu zorĭ într'asfințit,
Sună codru întinerit
Şi de doine şi de dor
Şi de ropot de isvor.
A venit în mândra țĕră
Unde 'n orĭ-ce primă-vară
Peste holde aurii
Câniă stol de ciocârlii,
Şi prin luncile cu florĭ
Ştolurĭ de privighetorĭ.
Ér de dragul Lui şi-al țĕrii,
Inălțată 'n slava zării,
Ne-a sosit voios în tómnă
Mângâiósa nóstră Dómnă,
Sĕ ne tórcă doine dragĭ
Pe sub bolțile de fagĭ.
Dér când lumea huzuresce
Celui Vodă nu-i tihnesce,
Căcĭ ar vré moşia Lui
Sĕ rĕmâe némului
Neatârnată, mântuită,
Căcĭ o scie străjuită
Tot de piepturĭ oțelite,
Tot de flinte ghintuite.
Şi pe gând s'aşterne: — *„Óre,*
„Fomenilu' s'a sub sóre
„Ném fruntaş sĕ stea'n robie
„Ruşinósă pe vecie?“
... Şi-a sunat din corn odată
Şi-ĭ rĕspunse țéra tótă.
Şi-al robiei blestemate ruginit de vremurĭ lanț
L'-a svîrlit de pe grumajii falnicului dorobanț.
Ér norodul ce-atinsese al menirei sale țel
A 'ncins fruntea lui regéscă cu corónă de oțel.

* * *

Şi-acum, dațĭ îngăduire, sĕ-I aducem închinare,
Cum se cade Celui, care ne e Vodă Bun şi Mare:
Sĕ trăiéscă 'n cinstea țĕrii
El, Voivodul Neatârnării!
Verse Pronia asupră'I har sĕ'i iasă tóte în plin
Lui şi Vouă Urmaşĭ mândri—pururea, şi 'n vecĭ—Amin!

După dorința exprimată de Altețele Lor Regale, piesa *„Peneş Curcanul“* se va mai representa în *matineu* Duminecă 19 l. c., A. S. R. Principele Carol dorind sĕ vadă cu deosebire frumosul tablou al *asaltului dela Grivița* din actul al 3-lea.

SCIRILE DILEI.

— 15 (28) Maiŭ.

Societatea „Alldeutscher Verband“ contra politicei de maghiarisare. Din Eisenach se depeséză cu data de erĭ, că la congresul anual ținut în acel oraş din partea societății *„Alldeutscher Verband“* au participat peste 200 de delegațĭ, precum şi óspețĭ din Austria, Transilvania şi Belgia. In numele Austriacilor a vorbit Dr. Beurle, accentuând în aplause generale solidaritatea Germanilor din Austria cu Germanii din imperiu. S'a votat cu unanimitate următórea resoluțiune: *„Societatea „Alldeutscher Verband“ apeléză la guvernul imperial, sĕ protesteze prin o declarație energică în potriva abusului făcut cu unele pretinse enunciațiunĭ ale împĕratului german, carĭ pórtă de altfel pe frunte timbrul invențiunei libere, abus făcut de politicianii maghiar cu scop de a stîrpi cultura şi limba germană şi de a asupri un numĕr de douĕ milióne de conaționalĭ din Ungaria.“*

Inmormêntarea monachului Cosma. Cetim în "Universul" de Marțĭ: Vitézul între vitejĭ, sergentul *Gherasim Cosma*, astădĭ monachul Cosma, va fi îngropat de către popor cu cele mai marĭ onorurĭ. El şĭ-a făcut datoria de sacrificiu către țĕră şi poporul țĕrei îşĭ face la rêndu-i datoria, îngropând pe acela a cărui memorie va fi neştérsă. La asaltul dela Grivița, Gherasim Cosma, ciuruit de glónțe, rĕmăsese singur cu viéță, căcĭ toțĭ şi sĕi muriseră. Şi el lupta înainte, lupta pentru patrie şi lege. Suveranul l'a decorat atuncĭ pe câmpul de luptă cu "Stéua României", decorație, care nu se dă decât fórte rar gradelor inferióre. După rĕsboiŭ, Cosma s'a făcut călugăr, pentru-ca sĕ se róge şi sĕ mulțăméscă lui Dumnedeu, pentru-că şi-a vĕdut țera independentă.

Înmormêntarea se va face mâne, Miercurĭ, la órele 2 după amiadĭ. Serviciul divin va fi oficiat de P. S. S. Episcopul Dunărei-de-jos, încunjurat de preoțĭ. Cortegiul va porni la órele 2, dela biserica sf. George Nou, ér înmormêntarea se va face la mănăstirea Cernica. Ministrul de rĕsboiŭ a dat ordin sĕ se facă sergentului Cosma onorurile militare, dându-i-se musica militară şi o companie din regimentul în care luase parte pe câmpul de luptă. Dricul va fi tras de 12 caĭ.

Despărțĕmêntul Sibiiu al „Asociațiunei“ şi-a ținut adunarea anuală la 25 Maiŭ în comuna *Cristian*. A fost o adunare din cele mai succese. Membrii comitetului din Sibiiu al desp. au fost primițĭ sĕrbătoresce. In decursul serviciului divin sĕvîrşit în biserica gr. or., d-l asesor consistorial Dr. Elie *Cristea* a ținut o predică despre beție, combătând acest vițiu cu argumente puternice. După prând sĕvĕrşindu-se vecernia, d-l asesor consist. Nic. *Ivan* a ținut o disertație despre *„Icóne din viéța poporului nostru“*. S'au distribuit vre-o 80 de broşurĭ de diferit cuprins poporului adunat.

† Profesorul Ioan Bumbacu. Din Gleichenberg se scrie, că Ioan Bumbacu, profesor al filialei gimnasiului I de stat din Cernăuțĭ, a repausat acolo Dumineca trecută în etate de 59 anĭ. I. Bumbacu s'a născut în Costina (Bucovina) la 31 Ianuarie 1843. Studiile gimnasiale le-a făcut în Cernăuțĭ şi Sucéva, filosofia în Viena. La 1872 fù numit profesor la Sucéva, 1877 —1884 profesor de preparandia din Cernăuțĭ, 1884 profesor definitiv la gimnasiul de stat. Bumbacu a scris şi poesii lirice şi traducerĭ în limba românéscă. Inmormêntarea s'a făcut în 27 Maiŭ în Gleichenberg.

Incercare criminală contra suveranilor Italiei. Alaltăerĭ, 26 Maiŭ, Regele şi Regina Italiei mergênd spre Palermo, unde vor inaugura esposiția de agricultură, au sosit la órele 7 séra în Neapol. In momentul oprirei trenului un individ anume *Vicenzo Guerriero*, neapolitan, în vêrstă ca de 35 anĭ, om periculos supus supraveghierii poliției, a aruncat mai întâiŭ o mână de pămênt, apoi o piatră asupra trenului regal, lovind ferestrile vagonului în care se aflau suveranii. Imediat individul a fost arestat. El e anarchist. Mulțimea voia sĕ-l smulgă din mânile carabinierilor. Când trenul a sosit la Neapole, s'au făcut suveranilor manifestații de simpatie, strigând: "Trăéscă regele". Incidentului nu i-se atribue nicĭ o importanță.

Notificare. Consistorul archidiecesan din Sibiiu aduce la cunoscință, că judecătoria administrativă supremă din Budapesta a adus la 20 Septemvrie 1901 o hotărire principiară, conform căreia *donațiunile făcute pe séma bisericelor* pentru scopurĭ religióse, *sunt scutile de competența erarială*, decretând, că dispositiile din articolul de lege XXIII din 1868 § 21 asupra donațiunilor făcute pentru scopurile instrucțiunei, se estind şi asupra dăruirilor făcute pentru zidirĭ de bisericĭ şi adjustarea internă a acestora cu icóne.

Atentatul din Vilna şi cestiunea evreéscă. Se scrie din Petersburg: Atentatul comis de Evreul Hirş Lekiert contra guvernorului din Vilna, generalul Wahl, va servi ca punct de plecare pentru resolvirea energică a cestiunei evreescĭ în Rusia. Cercetările de până acuma au scos la ivélă un material bogat, din care reiese neîndoios, că Evreii jócă un rol principal în mişcarea revoluționară din Rusia şi că tótă Rusia este împânzită de-o

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“.

Bibliografia vechiă.

(Din secolii 17 şi 18.)

— Continuare. —

Intre cărțile. ce se află în biblioteca nóstră privată, merită sĕ nu fie trecută cu tăcerea o carte, care nu întru atâta pentru meritul ei literar şi filologic, cât pentru varietatea cuprinsului ei caracteristic, pentru curiositatea ideilor depuse în ea, precum le-a desfăşurat scriitorul,— o atingem aci, reproducênd puțin din conținutul ei.

Pe cât de curiósă e cartea în sine, pe atât de variată este şi seria obiectelor şi a ideilor. E un manuscris cu caractere cirilice, însĕ nu scrisóre cursivă (cum e bună-óră manuscrisul luĭ Nagy Bernád de szék, alias Candid Petru despre care am fost scris în nr. 235 al „Gazetei“ din 1898), ci este scrisă cu caractere ca în tipar dela început până în capĕt, precum se află şi până astădĭ cărțĭ bisericescĭ pe la unele bisericĭ încă din dilele înainte de lățirea tiparului.

Formatul e în octav mare (mijlociu) ca şi edițiunea Euchologiului s. molitevnicului tipărit la Blaşiŭ cu cirilice înainte de edițiunea modernă cu litere, e legat în părețĭ tarĭ cu piele şi cu destulă eleganță, precum a fost arta compacturei pe acel timp; forméză un volum mai gros decât Euchologiul şi afară de 4 foi dela început şi 6 foi dela capĕt, se estinde pe 400 de foi paginate pe partea întâiă. Hârtia se pare a fi ca satinată şi e bine conservată.

Simetria şi regularitatea grafică încă e observată cu mare scrupulositate, fără de corecture şi fără de macule, se află însĕ unele abreviaturĭ în numele proprii şi în cuvintele stereotip usitate în cărțile de rugăciunĭ şi în s. scriptură, dér aceste se pot înțelege uşor din context. Ortografia şi fonetica diferă în unele cuvinte de cea de acuma. — Scrisórea în partea întâia e mai déså, în partea a doua mai rară şi mai marcată.

Atâta despre forma esternă. — Fóia titulară se vede, că séu 'a lipsit dela început, séu a fost suplinită prin alta, care e pusă în locul ei cu următórea scrisóre, pe care o reproducem aci aşa precum urméză:

„Régen Mosest Isten Horeb hegye melől
Szolitás azután Gedeont szerübből
Dávidot és Amost sereg juhok elöl
Azért, hogy ki vinnék Népeket a torből
Nem ugy gondolkodom jollehet magamról
Mind Davidrol avagy vitéz Gedeonrol
Mégis engemet is az Isten a szénátol
Hivott e dologra, nem jöttem magamtol“.

După aceste urméză românesce cu cirilice:

„Domnul Dumnedeu în legea vechie a chiămat pre Moise
proroc de lângă muntele Horebului sĕ pórte gândul
norodului israelitenilor, după aceea pe Ghedeon dela
aria îmblătitului, pe David proroc şi pe Amos i-au
chiămat Dumnedeu de lângă turme de oi, nu gândesc aşa despre mine ca despre David
şi despre cel vitéz Ghedeon, déră şi pe mine m'au
chiămat dela adunatul fênului pe acest lucru n'am
venit eu-mi de sine“.

După-ce spune scriitorul, precum se vede din cele produse, chiămarea sa, continuă apoi érăşĭ cu scrisórea în limba maghiară pe aceaşĭ faţă modul cum fù ajutat la împlinirea chiămărei sale, cu următórele cuvinte:

„Felneveltetésemnek telyes napjai. Idvezült Losontzi Bánfi Dienes Ur. a ki Erdély fejedelemnek boldog emlékezetü Apafi Mihálynak vala Tanácsos Ur hive, Nemes Kolosvárnak, Szamosujvárnak, Somlyó Váránák és Praesidiumának fókapitánya, Nemes Kolosvármegyének és Doboka Vármegyének főispánya ezen megemlitett méltoságos Ur vett volt el engem mint tiz esztendős koromban mező Örményesről az én édes atyámtól s nevelt és tartott fel boldog emlékezetü Groff La... *(nelegibil)* György Gubernátor urunk mellett mig naggyá nöttem és már hatvan egy esztendeje a mellyért a Jehova... *(nelegibil)*.... *sa* meg az örök életben Ö nagyságokat. Amen.

prm. én Örményesi Nemes Gyermán Filep“.

Cu aceste termină scriitorul cele ce le spune despre sine pe *fóia titulară*, *a căreia față* a doua este gólă; pe fața 3—5 urméză ca formă de întroducere, séu mai bine dis invocare către Dumnedeu la începerea lucrărei scrisă, firesce cu cirilice şi după închiarea cu „Amin“ urméză:

„Aceste cuvinte sfinte sunt tălmăcite de pe ungurie pe limba românéscă de German Filep“.

Fața următóre érăşĭ e albă.

(Va urma).

mreje de societăţi secrete jidovescĭ, carĭ lucréză pentru revoluţiune. Evreii sciu fórte bine, că Rusia autocrată nicĭ-odată nu le va acorda egala îndreptăţire politică şi de aceea tind din tóte puterile a provoca revoluţiunea, pentru-că speréză, că în starea de lucrurĭ, ce va urma necesarminte revoluţiunei vor puté scutura jugul restrîngerilor actuale. Ministeriul de interne a ordonat tuturor guvernorilor de-a supraveghia riguros comunităţile evreescĭ şi sinagogele şi de-a pune tóte societăţile evreescĭ sub controlă poliţienéscă. De-asemenea sunt de a-se supraveghia sever şi tipografiile jidovescĭ, fiind-că în timpul din urmă s'au sesizat numeróse foi volante tipărite cu litere evreice.

Institutul de credit şi economii „Chişodana“. Se scie, că „Chişodana“ din comuna Chisoda, de lângă Timişóra, era aprópe sĕ dea faliment, în urma manipulaţiunilor necorecte ale direcţiunei de mai înainte. Ceĭ interesaţĭ au ţinut în ḑiua de 26 Maiŭ o adunare generală estra-ordinară, în care s'a hotărît cu unanimitate a-se salva cu orĭ-ce preţ institutul. In acéstă adunare s'a ales direcţiunea şi censorii. Membrii în direcţiune sunt: Iuliu Stoisicĭ, Iosif Şeli şi Iosif Volkmann, censorii: Atanasie Raicu, Paul Blajica, Ilie Gezilia şi Ioan Bohu. Director fù ales Iuliu Stoisicĭ.

Luptă înverşunată între Albanesĭ şi Muntenegrenĭ. Din Cetinje (Muntenegru) se depeşéză, că o bandă de Albanesĭ a atacat lângă Zetta pe hotarul Muntenegrului, o cétă de păstorĭ muntenegrenĭ. Lupta a fost înverşunată. S'aŭ tras glónţe de revolver şi loviturĭ de pumnal. Cincĭ Albanesĭ şi 5 Muntenegrenĭ au fost ucişĭ. Din ambele părţĭ au căḑut douĕ-ḑecĭ de rănițĭ. Trupele turcesci s'au dus la faţa locului pentru a împedeca nouĕ conflicte.

Causa întórcerei bólei luĭ Tolstoi. „*Lokalanzeiger*“ află din Petersburg, că starea lui Tolstoi se înrĕutăţesce. Slăbiciunea îĭ sporesce. Doctorii Oltschuler şi Nikitin stau într'una la căpĕtâiul lui. Intórcerea bólei a fost pricinuită de nesupunere la sfaturile medicilor. Tolstoi a voit sĕ stea la aer deschis şi sĕ mănânce orĭ-ce poftea. El sufere de tifos abdomenal.

Banffy citat la judecătorie. Partidul lui Almásy, protejat la alegerile trecute de faimosul Banffy contra lui Apponyi, a rĕmas dator unui birtaş din Jászberény cu 6000 porţii de „gulaş“ şi 50 hectolitri de vin. Birtaşul a dat în judecată pe Török Aladár, primul agent electoral al lui Almásy. Acesta însĕ a depus la judecătorie o scrisóre a lui Banffy, în care Török este însărcinat a cheltui pentru partid, ér cheltuelile i-le va întórce Banffy. Astfel va ajunge fostul ministru-preşedinte în faţa judecătoriei.

O negligenţă pedagogică. Diarul „Die Ostschweig“, ce apare în St. Gallen publică următórea adresă a unui cetitor al sĕu: „Am întrebat ḑilele acestea pe maĭ mulţĭ elevĭ şi eleve din oraş, décă li-s'a spus ceva în şcólă despre îngrozitórea catastrofă din insulele Antile? Spre uimirea mea tóte rĕspunsurile au fost negative. Nimic nu ilustréză mai bine stările nóstre şcolare, decât faptul, că tinerimei nu i-se comunică catastrofele, ce nu se întêmplă, decât după secole, şi ai căror contimporanĭ au fost aceştĭ şcolarĭ, fără sĕ fi auḑit ceva despre ele. Şcóla trebue sĕ comunice elevilor şi evenimentele estraordinare din actualitate şi sĕ nu se lege ca orbul de gard de litera mórtă a planului de învĕţĕmênt, care „trebue sĕ se facă, chiar şi décă jumĕtate din lume ar cădé în hârburĭ.“ — Observaţia acésta a Helveţianului ar avé póte trecere şi la noi.

Rusificarea şcolilor baltice, hotărită nu de mult, se esecută cu mare energie. Toţĭ învĕţătorii, carĭ nu se bucură de favorul inspectorilor şcolarĭ, sunt concediaţĭ fie pe motiv, că nu cunosc limba ruséscă, fie-că se ḑice, că n'au cualificaţiunea suficientă. Numeroşĭ învĕţătorĭ mai vechĭ au rĕmas pe drumurĭ.

Teatru sêrbesc în Timişóra. Directorul unei trupe teatrale a înaintat o petiţie la primăria din Timişóra, cerĕnd autorisaţia de a puté da 12 representaţiunĭ în teatrul „Franz-Josef“ din acel oraş. Autorisaţia s'a dat şi trupa îşĭ va începe representaţiunile în cursul sĕptĕmânei acesteia.

Concert militar. Duminecă, în 1 Iunie, musica miltară va da un mare concert în grădina hotelui „Pomul verde.“ Inceputul la órele 8 s. Intrarea 60 b.

Catastrofa din Martinica.

Ḑilnic sosesc scirĭ nouĕ şi tot mai înfiorătóre despre marea catastrofă din insula *Martinica*, întêmplată la 8 Maiŭ n. De atuncĭ vulcanul *Mont Pelée* şi alţĭ vulcanĭ sunt în acţiune constantă, ameninţând cu nimicire şi cele-lalte părţĭ ale insulei. După o telegramă din Newyork, Duminecă nóptea a fost în insulă o mare furtună şi 5 erupţiunĭ vulcanice. Tóte insulele din India-vestică sunt acoperite de norĭ groşĭ de fum. Şése localităţĭ, cu 16,000 locuitorĭ, sunt inundate de lavă.

Guvernatorul provisor al insulei, *L'Heure*, a trimis ministeriului frances de marină un raport oficios despre erupţiunea vulcanului *Pelée*. Raportul confirmă tot ce s'a vestit până acum în privinţa catastrofei.

Un membru al consiliului municipal din *Fort-de-France* s'a refugiat în *Castries* (St. Lucia) şi a istorisit următórele unui ḑiarist:

Sâmbătă de-asupra oraşului Fort-de-France firmamentul era întunecat prin plóie de cenuşă, ér óra la 5 d. a. întunecimea era completă. Vuetul continuu al muntelui neliniştea pe toţĭ. Lunĭ la 5½ s'a vĕḑut un fenomen estra-ordinar. Spre nord-ost se aglomerară norĭ, carĭ aveau forma unor uriaşe pene de struţ albe. Marginele lor erau luminóse şi punctele luminóse produse de raḑele solare, se credeau a fi flacărĭ. Fenomenul acesta a înspăimêntat în mare mĕsură populaţia. Către amiaḑĭ marea a avut un reflux puternic. De atuncĭ plóia de cenuşă începù sĕ fie mai vehementă. Cădeau pietri grele de câte 3—12 funţĭ. Ómenii părăsiră locuinţele, căutând refugiu pe munţĭ, séu pe corăbii. Familii întregĭ îngenunchiau la ţĕrmul mării, rugând pe ómenii din bărcĭ sĕ-i ducă la corăbii.

Pe muntele *Pelée* s'a urcat ḑilele trecute un om cutezător, *Clerc*, unul din membrii guvernului coloniilor. El a plecat Vinerĭ din Fort-de-France de-alungul litoralului. Era însoţit de un alt individ. Ceĭ doi ómenĭ au putut sĕ strĕbată până la înălţime de 123 metri şi au constatat, că diametrul craterului este cam de 300 metri. Clerc spune, că a simţit un şir întreg de loviturĭ electrice şi ghetele au început sĕ le ardă de căldura cea mare. Un lac, în apropiere de *Morne La Croix*, a secat cu totul. Muntele avea o influenţă colosală asupra lor. In jur de ei cădea zăpadă şi culegeau marĭ cantităţĭ de pucióså de pe pămênt. Muntele întreg era cuprins de electricitate, care i-a silit sĕ se retragă. Scoborîrea li-a fost mult mai grea, decât urcarea.

Giulgiul lui Christos.

De *Henri de Parville*.

Este în adevĕr o istorie fórte curiósă aceea, care dominéză în acest moment tóte conversaţiunile.

Sĕ se'fi regăsit positivamente giulgiul, în care a fost învĕlit Christos, înainte de asta cu douĕḑecĭ de vécurĭ. Şi însuşĭ giulgiul este acela, care ar afirma faptul chiar şi faţă cu cei mai sceptici.

Tótă lumea a auḑit vorbindu-se de sfântul sudariu din Turin. Nu se cunósce bine originea lui: se scie numai atâta, că a fost adus din Orient în Europa, pe timpul Cruciadelor, cam pe la 1353. Trecù la casa de Savoia, care îĭ atribue cel mai mare preţ. Numai în cursul secolului al nouĕ-spre-ḑecelea a autorisat Victor Emanuel pe episcopul din Turin, sĕ scótă pânza din cofretul sĕu de fer, închis cu cheia, — spre a-l arăta mulţimei. De atuncĭ arătarea în public nu s'a făcut, decât de patru orĭ. Ultima arătare fù cea făcută în cursul esposiţiunei sacrate din Turin, în 1898.

Atuncĭ, cavalerul Pia făcù după linţol o frumósă fotografie, pe care însĕ nu se puteau distinge, decât nisce imprimărĭ bizare, pete dispuse în mod simetric, carĭ nu atrăgeau de altfel atenţiunea. S'a admis în mod destul de general, că acéstă bucată de pânză, a căreĭ autenticitate era fórte discutată, a fost zugrăvită de cătră un artist óre-care din evul mediu. Se remarcau de asemenea şi urme de arsurĭ şi alte semne, carĭ nu spuneau nimica spiritului. O veche reliquie, póte; dér cine sĕ pótă proba valórea sa şi interesul sĕu? Nu mai esistau în lume şi alte sfinte giulgiurĭ?

Intêmplarea făcù, ca fotografia sudariului din Turin sĕ vină la vederea unui Frances, d-l Vignon, doctor în sciinţe, ataşat la Sorbonna.

— Dér, esclamă el, acéstă veche pânză pórtă imprimărĭ singulare, acésta sĕmănă, ca douĕ picăturĭ de apă, cu o probă negativă de fotografie, cu o imagine inversă, în care ceea-ce este în negru se representă în alb, ér albul în negru. Nu se putea nimica observa la prima vedere; însĕ totul se lămurĭ, când se esamină de aprópe. Este un negativ.

Şi d-l Vignon făcù fotografia acestui negativ. El obţinù un positiv.

Ce minune! In mijlocul părţilor moi el descoperì pe însuşĭ Christos, capul admirabil prin majestatea şi blândeţa sa, corpul cu braţele încrucişate, membrele superióre şi inferióre în mod fin desemnate, cu tóte detailurile anatomice, ţesăturile, picăturile de sânge, mai cu sémă pe piept, în cóstă o împunsĕtură de lance etc. Pânza este de o lungime de 4 m. 10 şi de o lăţime de 1 m. 40, îngălbenită de timp, pe icĭ pe colo ruptă, şi arsă într'un incendiu. Pe pânza bine desfăcută, se distinge, din jos, un cadavru întins în faţă; din sus, acelaşĭ cadavru, vĕḑut pe dindĕrĕt. Capul apare fórte curat între cele douĕ imaginĭ. Ai ḑice absolutamente, că este un cadavru, care şi-ar fi imprimat urmele pe fie-care regiune a pânzei de in, care îl înfăşura.

Avem de a face cu un miracol? Avem de a face cu un fenomen natural, care a făcut, într'un chip, sĕ reînvie pe ţesĕtură acest cadavru, în care se pot urmări pe fotografie tóte liniile şi tóte detailurile?

— Dér nu, ḑic anumiţĭ erudiţĭ, este un pictor, care a reprodus cu talent acéstă dublă şi admirabilă imagine. Se scie chiar şi numele pictorului. El a mărturisit înşelăciunea, spovedindu-se episcopului de Troyes, în secolul al cincĭ-spre-ḑecelea, şi pentru-ca frauda sĕ devină publică, episcopul o revelă orĭ cui a vrut sĕ o audă. Este aşa-dér un fals.

Un fals chiar, asta e o legendă, replică d-l Vignon. Nicĭ un pictor nu era capabil, în evul mediu, de a esecuta un asemenea desemn. Apoi de ce sĕ fi făcut el o imagine negativă, aprópe imposibilă de realisat? Pe urmă, se disting pretutindenea, pe pânză, detailurĭ anatomice necunoscute în acea epocă. Nimenĭ n'ar fi putut zugrăvi, séu imprima prin contact un desemn aşa de perfect.

Atuncĭ? Atuncĭ nu este nicĭ o îndoială: deóre-ce nimenĭ n'a putut esecuta o imagine de asemenea natură, trebue că ea s'a produs în mod natural pe linţol.

Dér cum? Aicĭ începe o serie întrégă de cercetărĭ, întreprinse de d-l Vignon şi colaboratorul sĕu d-l comandant Colson, repetitorul de fisică la şcóla politechnică. Se póte, ca un cadavru sĕ marcheze imprimărĭ aşa de curat reuşite pe pânza, în care este învĕlit? Nu se pot admite imprimărĭ făcute prin contact cu pânza: imprimarile — şi cercetătorii s'au asigurat — sunt atuncĭ grosiere şi fără continuitate. E necesar, sĕ presupunem, pentru a-le esplica, că au eşit emanaţiunĭ din cadavru, pentru a merge, la distanţă, a imprima imaginea pe pânză, cam aşa, cum un corp luminos, vĕḑut la distanţă, impresionéză placa sensibilă. Şi unele părţĭ ale corpului ar fi mai vecine de ţesĕtură.

(Va urma.) Trad. de *Oniţă*.

O nouă bancă românéscă.

In *Sân-Miclăuşul-mare* se va înfiinţa un nou institut de credit şi economii, societate pe acţii sub numele de „*Viitorul*“.

Ĕtă prospectul pentru înfiinţarea acestui institut:

1. Subscrişii fundatorĭ luăm iniţiativa pentru întemeiarea unui institut de banĭ pe timp nedeterminat, sub firma: „*Viitorul*“, institut de credit şi economii, societate pe acţii în Sân-Miclăuşul-mare (Nagyszentmiklos). Scopul societăţii este a deştepta spiritul de economie în tóte clasele societăţii, dându-le îndemn la depunerĭ spre fructificare; şi prin deschiderea de credite solide, a înlesni orĭ-ce lucrare onestă pe terenul agriculturei, industriei, comerciului şi altor afacerĭ economice.

Societatea se înfiinţéză cu un capital de *400,000* cor.

3. Capitalul social de 400,000 coróne se imparte în 2000 acţii de câte 200 corónе.

4. Subscrierea acţiilor se încheie cu ḑiua de 30 Iunie 1902 st. n.

5. La subscrierea acţiilor sunt a se solvi 2 coróne de fie-care acţie ca spese de fondare şi 10% din valórea nominală a acţiei: adecă după fie-care acţie câte 20 cor.

Până la 1 Octomvrie 1902 st. n. sunt a se solvi din valórea nominală a acţiilor încă 10%, ér la 1 Decemvrie 1902 st. n. alte 10%, adecă 20 coróne după fie-care acţie. După solvirea a 30% acţionarul primesce un titlu provisor.

Restul de 70% va fi a se solvi la provocările direcţiunii; însĕ direcţiunea nu va puté pretinde solvirea în rate maĭ marĭ de 10% şi în terminĭ mai scurţĭ de 3 lunĭ.

6. Acţionarului, care va plăti întrégă acţiune, pentru plusul solvit i-se computā 5%.

7. Fondatorii în sensul §-lui 183 din legea comercială îşĭ susţin dreptul de a alege prima direcţiune pe treĭ anĭ.

8. In casul când nu s'ar subscrie tóte acţiile, reducerea capitalului se va efeptui în proporţiune cu acţiile subscrise, ér în cas că s'ar subscrie mai mult de 2000 de acţii, reducerea se face prin sortare.

9. Direcţiunea institutului póte inactiva afacerile băncii îndată ce vor fi solvite 30% din capitalul social şi se va împrotocola firma institutului la trib. reg. competent.

Sân-Miclăuşul-mare, la 1 (14) Aprilie 1892.

Paul *Miulescu*, protopresb. în Nagy-Komlos; Dr. Nestor *Oprean*, advocat în N.-Szt.-Miklos; Dr. Epaminonda *Lucaciu*, preot în Cenadul-sêrb.; Paul *Tempea*, paroch în N.-Torák; V. *Petrovicĭ*, paroch în Toracul mic; Terenţie *Oprean*, paroch în Cenadul-sêrb.; Constantin *Băilă*, of. dom. Cenadul-sêrb.; Ioan *Popovicĭ*, parochul Sân-Miclăuşului-mare; Dimitriu *Petrovicĭ*, înv. pens. şi propr.; Petru *Băran*, învĕţ. în Nyerŏ, şi numeroşĭ alţĭ preoţĭ, învĕţătorĭ şi proprietarĭ.

*

O listă de subscripţiĭ se află şi la redacţia fóiei nóstre.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 27 Maiŭ. Conferenţele dintre Szell şi Koerber n'au avut până acum vr'un resultat mai de sémă. Şi unul şi altul îşĭ apĕră constant punctul lor de vedere. Cu tóte acestea situaţia nu pare a fi tocmai critică.

Bucurescĭ, 27 Maiŭ. O telegramă sosită din Galaţĭ la ministerul de interne anunţă, că astă nópte la órele 1 şi jumĕtate un incendiu violent a isbucnit la arsenalul flotilei. Din causa vêntului şi a lipsei de apă, incendiul a consumat tóte atelierele de construcţiune, afară de atelierele de cazangerie şi topitorie, casarma şi depositele de materiale. In urma ajutorului dat de pompierĭ, trupa arsenalului, reg. XI Siret, batalionul de vênătorĭ, escadronul de tren şi echipagiul crucişătorului „Elisabeta“, focul a fost localisat la orele 4 şi jumĕtate dimineţa. Pagubele sunt însemnate.

Sosiţĭ în Braşov.

Pe ḑiua de 27 Maiu 1902.

Hotel Europa: Mayerffy B, funcţ. privat Budapesta, Eisenfels S., voiagior, Budapesta, Zackvara L., voiagior, Budapesta, Stern S., voiagior, Jászbereny, Herskovits J., arendaş, Mezözáhon, Ronbrteek G., comerciant, Praga, Weiss S., voiagior, Praga, Kovács I., voiagior, Arad, Mihaly F., soţie de notar, Cs.-Szereda, Dichtrichstein M., voiagior, Cluşiŭ, Weiss S., voiagior, Praga.

Hotel Bucurescĭ: Munk L., voiagior Budapesta Kovács G. comerciant Budapesta, Elek I., voiagior, Budapesta, Heimann V., voiagior, Budapesta, Kellen I., voiagior, Budapesta, Grünwald A., voiagior, Budapesta, Brenner M., voiagior, Viena, Bondy I., voiagior, Viena, Schrittwieser H., major de manutanţă, Sibiiu, Benvenisti D., librar, Craiova.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Maiu n. 1902

Renta ung. de aur 4%	120.75
Renta de coróne ung. 4% . . .	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% . .	120.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%.	100.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.80
Bonurî rurale ungare 4%	97.70
Bonurî rurale croate-slavone . . .	98.—
Impr. ung. cu premii	201.—
Losurî pentru reg. Tisei şi Seghedin .	162 20
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.50
Renta de aur austr.	120.75
Losurî din 1860.	153.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	15 98
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	710.52
Acţii de-ale Băncei austr. de credit .	688.—
Napoleondorî	19 09
Mărcî imperiale germane . . .	117.27½
London vista	240.25
Paris vista	95.27½
Rente austr. 4% de corone . . .	98.80
Note italiene	93.45

Cursul pieţei Braşov.

a Din 28 Maiu n. 1902

	Cump.		Vênd.
Bancnot rom. Cump.	19.—	Vênd.	19 04
Argint român.	„ 18.40	„	18.44
Napoleond'orî.	„ 19.—	„	19.10
Galbenî	„ 11.30	„	11.40
Ruble R sescî	„ 126.—	„	127.—
Mărcî germane	„ 58.50	„	—.—
Lire turcescî	„ 10.72	„	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	„	101.—

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescî:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·15 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda, la óra 10.46 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Braşov la Zărnescî (gar. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8·50 mim. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m. are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes).

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescî la Braşov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la óre 8 25 m. dim. (are legătură cu St.-Gereda, Ciuc-Sereda óra 8·20)
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gvimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8 54 dim.)

Dela Zărnescî la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixt la óra 10·5 m. séra.

Sz. 2316 —1902.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszí, hogy Popa Zamfir George végrehajtatónak Popa Zamfir Bucur végrehajtást szenvedő elleni 152 korona 50 tiller tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén fekvő a gridi 176. sz tljkvben foglalt Popa Paraschiva szül. Popa, özv. Comaniţiu Rafira szül Oopa, Potecu George Nutza, Boer Mária szl. Csicsernea, Csicsernea Juon és Modorcsa Marta szl. Popa nevén álló A †

324, 325 hrsz.	égész	ingtlra	330 kor.	6929 hrsz.	egész	ingtlnra	23 kor.
615 „	„	„	10 „	6941 „	„	„	11 „
694 „	„	„	06 „	6955 „	„	„	21 „
1047 „	„	„	26 „	6967, 6968 „	„	„	31 „
1131 „	„	„	30 „	7021, 7022 „	„	„	20 „
1970, 1941 „	„	„	26 „	7033 „	„	„	06 „
2230 „	„	„	07 „	7064 „	„	„	02 „
2254 „	„	„	13 „	7350 „	„	„	60 „
2324/1 „	„	„	02 „	8272 „	„	„	42 „
2324/3 „	„	„	02 „	8282 „	„	„	15 „
2427 „	„	„	26 „	8552 „	„	„	28 „
2433, 2434 „	„	„	10 „	8661 „	„	„	18 „
2442 „	„	„	09 „	9034, 9035 „	„	„	38 „
2448 „	„	„	01 „	9207/2 „	„	„	03 „
2476 „	„	„	09 „	9200/1 „	„	„	03 „
4476/2 „	„	„	15 „	9272/1 „	„	„	03 „
5045 „	„	„	103 „	9474 „	„	„	09 „
5045/1 „	„	„	02 „	9482 „	„	„	53 „
5045/2 „	„	„	09 „	10 56 „	„	„	39 „
5313 „	„	„	24 „	10174, 10297 „	„	„	29 „
5350, 5351 „	„	„	40 „	10376, 10377 „	„	„	12 „
5367 „	„	„	12 „	10583 „	„	„	18 „
5381/1 „	„	„	05 „	10930 „	„	„	18 „
5389/1 „	„	„	11 „	11124, 11125 „	„	„	04 „
6534 „	„	„	03 „	11133, 11134 „	„	„	14 „
6571 „	„	„	02 „	11466 „	„	„	04 „
				Összesen			1248 kor.

ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeite, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Junius hó 17-ik napján délelött 9 órakor** Gridrn megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 § ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értókpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi márczius hó 19 ik napján.

A. kir járásbiróság mint tlkönyvi hatóság. Schupiter, kir. aljbiró.

(3 3.)

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.